

under tilsvarende Betingelser saadanne Personer, der uden at være i egentlig militær Tjeneste beordres til Arbejde i militært Øjemed, for hvilket de ikke kan undslaa sig. — Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes de her nævnte Personers Forsøg paa Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelse af større materielle og kulturelle Tab, hjemler ligeledes Krav efter nærværende Lov, naar Forsøget sker i Sammenhæng med Tjenesten.

Loven af 1919 omfattede foruden de indkaldte militære værnepligtige de faste militære Tjenestemænd og de tilsvarende honorarlønnede Personer af Reserven. Fremtidig ligestilles disse Befalingsmænd ved indtrædende Invaliditet med andre Tjenestemænd. Endvidere er Sondringen mellem ordinær og ekstraordinær Forsørgelse, jfr. §§ 9 og 10 i Loven af 1919, ophævet.

§ 2 svarer til Ulykkesforsikringslovens Regler om Erstatning i det Tilfælde, at Ulykken er sket forsætligt eller ved grov Uagtsomhed, og § 3 angaar Retskravets Stilling, naar det har været rejst i Henhold til andre Regler for Erstatning ved Skadetilføjelse.

Ifølge § 4 henlægges Behandlingen af Sager vedrørende Invaliderende til *Direktoratet for Ulykkesforsikringen*.

§§ 5 og 6 indeholder Regler for *Sagernes formelle Behandling* svarende til Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser herom.

§ 7 fastsætter, at *Anmeldelsespligten* over for Direktoratet paahviler de militære Myndigheder efter nærmere af Socialministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren angivne Regler, samt at *Forældelsesfristen* for Erstatningskravets Anmeldelse (6 Maaneder), naar de militære Myndigheder har undladt at foretage denne, i Stedet for at regnes fra Ulykkes- eller Sygdomstilfældets Indtræden først begynder at løbe fra Hjemsendelsesdagen.

§§ 8—13 indeholder Bestemmelser bl. a. angaaende visse andre Forældelsesfrister, Lægeattester og Obduktionsforretninger, pligtig Afgivelse af Erklæringer til Direktoratet af Myndigheder og andre, pligtig Lægeundersøgelse o. s. v. — i det hele svarende til Ulykkesforsikringslovens Regler herom.